

" *Ba mũi năm hỡi nà a khuya đau đầu . . .*

Tráng Văn Ván(k3)

Mũi đêm nao mù sáng Đà Lạt, đáp hàng rào kám gai váng gác Đông Quan, kéo cao cá áo đã chián – không phái chá vì lánh, mà còn muán che bát đi màu xanh phụ –la quán cá, che bát đi con cá (có đuôi) đen trên ve áo – rái đáp bác cán rán rá trên hè phá khuya Đà Lạt. Đôi khi chá vì thám ly cà phê Tùng đáng chát. Hoác các sáa đáu nánh nóng hái đác Phan Đình Phùng. Nháng trên tát cá, ván là thám hái iám ngá iá tình nhá (đã ngám ngái cháa hái nháng ngá iá xáa cáa mát thái tuái trá ?).

Váy mà bây giờ đã 30 năm có lá. Nghe nhá có chút gì đáng á háng. Nghe nhá có chút gì nhỏi á trong tim. Thá cũng đã xong cho mát đái trai. Bán bè tôi giờ đáa nào tóc cũng đã hai màu. Đàn anh tôi giờ ai tóc cũng đã hai màu. Đàn em tôi đáa nào giờ tóc cũng đã mát màu rái hoác máp mé bá muái tiêu. Đã 10 năm qua, ngay tá khi mái đát chân đán bán bá tá do, tôi đã có ý đánh viát lái nháng ká niám cáa mát đái phiêu bát. Sá mai này trí nhá tiêu hao. Bá thái gian mài mòn, ká niám sá chá còn là mát khuôn mát không rõ nét giờ a mát thành phá mù sáng không rõ nét.

Thá rái cuác sáng gia đình vái mái lo toan đái tháng (ôi cái lý do mà ai cũng muán vin vào đó khi sáp sáa chát đái giờ a bián đái xá lá) đã cuán tôi đi theo nó nhá cái mác lánh đánh trên dòng sông nác cán. Tôi buông bút buông tay. Tôi buông cá đái tôi cho ná áo, ná cám, ná xe, ná nhà. Tôi đã đá mác tôi đi lác trên đát khách. Thánh thoáng có nháng lúc chuyánh choáng hái men bên bán bè và nháng câu chuyánh xáa đác nhác lái. Nháng cũng ván chá mát thoáng ngám ngái. Rái thôi.

Cho đán hôm đáu năm ,kéo cá gia đình đi Denver thăm bán Huá Khá, Song Bá Nhá và Khuê Thá Đián. Trong cán cám khái cáa bán bè cũ gáp lái nhau sau gán hán 30 năm, tôi chát nhán đián lái đác mình. Và ý đánh cám bút viát vá bán bè đáng khóa lái lán ván trong đáu. Vá nhà, đán thoái cho Lý Phác Háng, xin lái hôm anh em Dallas háp mát cuái năm, Châu Văn Đáng có báo cho hay, nháng vì bán chuán bá đi Denver nên không đá đác. Tôi nhá Háng mán Đáng Hiáu Sinh táp Ká Yáu, copy rái gái cho tôi mát bán. Nhán đác bán copy Ká Yáu qua đáng Báu Đán, mái giờ tá mình. Không ngá trí nhá mình còn cái đán nhá thá.

Ý đánh ban đáu là viát mát bài có nhác đán tên cáa tát cá 165 tháng khóa 3. Nháng không đá

dàng gì. L c b t tòng tâm. Ch ng l bó tay. Nhân v a r i m i liên l c đ c v i Đoàn văn Mã
Ng a Louisiana. Nghe Mã nh c đ n T. v i màu r u Courvoisier. Và bài vi t “ trong c n say
cu i năm “ trên t báo T nh hai đ a cùng ph trách Long An h n 25 năm v tr c. Nghe Mã
đ c m t đ n th T. vi t khi đi ngang C ng Lam S n Trßng ĐH/ CTCT. Bài th mà Tr n H u
Th nh v minh h a C ng Lam S n có cô gái tóc dài đ ng cô đ n gi a bu i chi u Đà L t n ng
v a t t. Th r i tôi ng i vào bàn vi t. C n gì ph i nh c tên t ng đ a. M t thành ph . M t mái
trßng. Và m t ng i tình. Cùng nh ng đêm tr n ph . Th đã đ ch a cho m t kho ng đ i k
ni m ?

“Nh m m t, cho tôi tìm m t thoáng h ng x a . . .
(Ph m đình Ch ng)

Tôi r i Đà L t ngày ra trßng v i nh ng n i nh đã đ c chu n b s n ngay trong đêm cu i
th c tr ng cùng b n bè ôn l i k ni m. Vì ngày mai, không bi t r i có còn đ c g p l i nhau đ
hàn huyền n a hay không. Tôi xa Đà L t v i nhi u n i nh và cũng đã nhi u l n tr l i Đà L t
sau đó đ ch t cho n ng thêm nh ng n i nh c a mình. V n T. c a Th Vi n Yersin nh ng bu i
chi u Sài Gòn – Đà L t áo Manteau tr ng ph kín l i v trßng x a qua c ng Lam S n còn
nghe ti ng hô nghiêm đng đ c c a Lê Hà Th cùng đi u nh c H n T Sĩ Đêm Truy Đi u trßng
ngày L T t Nghi p có áo mũ xênh xang, có áo xanh áo đ , có n c m t l n n c i, có l i t
bi t não lòng gi a nh ng h n hò tái ng . V n T. c a nh ng đêm Đà L t l nh cóng tay ôm nhau
co ro l n xu ng đ c Phan đình Phùng u ng ly s a đ u nành v a hè mà m m màng màng
th y h n nh ng th ng tr n ph – kìa ng i lùn nh t khóa Ph m ng c Yên, kìa
Nguy n-Th -C ng-ng i-yêu-c a-Cúc, đ a trung sĩ đ a chu n úy – lãg đãg n hi n trong
đám s ng mù trßng m t. “ôm em trong tay mà đã nh em ngày s p t i. “ V n T. c a nh ng
bu i sáng th c gi c v i vàng ch y vào trßng cho k p gi leo lên chi c xe cam nhông ph n xá
ra ph l y bánh mì và b đi m tâm cho sinh viên. V n T. c a nh ng đêm tr c gác Chúc Đ ng,
Đông Quan, Tây Đô, Đông Đô . . . nghe Trßng Minh Hòa Sĩ-Lô nhóp nhép c m ph n xá mà
nh em quay qu t. V n T. c a nh ng đêm tr n ph nh ng ch a l n nào b tóm c . Đ u có m t
l n xem ch t. Đó là l n c khóa đi công tác t i Qu ng Ngãi đ u năm 1973. Nh T., nh Đà L t,
tôi m n t m Hoàng kim Thi n s i dây chuy n đ m ra ti m c m đ l y 5 ngàn leo lên chuy n
xe đ cu i cùng r i Qu ng Ngãi đi Quy Nh n. Ngang qua C a bi n Sa Hu nh lúc v a tan khói
súng m t tr n đánh đ m máu. M n khách s n ng đ m t i Quy Nh n. Sáng hôm sau lò dò ra
b n xe l y vé v Nha Trang, quê h ng c a Nguy n Tài-D o-Ph (hãy ng yên đi Tài, tao th
không qu y r y mà y thêm m t l n nào n a). R i t Nha Trang v Đà L t. M t tu n sau, s tôi
ch t trßng ngày ra trßng, T. ăn c p ti n c a m mua vé máy bay cho tôi tr ra Qu ng Ngãi.
Chuy n bay t Liên Khàng đi Đà N ng. Đ n phi trßng Đà N ng, v a b c ra kh i khoang máy
bay, th y m t chi c xe Jeep ch s n trên c ng quân s . Trên xe là Liên Đoàn Trßng Sinh Viên
Thi u Tá Nghiêm Vi t Thành, Trung úy K2 Ph Tá Trßng Toán Văn Ngh Nguy n Đ c
Ph ng (ng i g a gái đ p nh t Đà L t và là tác gi câu nói b t h “ Ph t thì b o là ác, không
ph t thì b o là gà “ – Đ ng Trßng Toán Văn ngh Ti n Ph ng là Trßng-S n-Dã-Mã Tr n
ng c Hoàn và Nh c-Trßng-đ p-trai-nh t-Đà-L t Đào quang Hùng) và K3 Nguy n đ Ti n .
Nhanh nh c t, tôi l n vào đám hành khách tay xách nách mang thoát ra l i dân s . R i t c t c

đón xe th< ra b< n xe đ< v< ngay Qu< ng Ngăi. T< i đó, Nguy< n đ< Ti< n ch< m< t. Phúc b< y đ< i nhà m< ông Thành lúc đó ngó đ< ch< khác. Thì ra, Thi< u tá Nghiêm vi< t Thành ra phi tr< ng đ< v< l< i Đà L< t vì hôm tr< c đã có Trung Tá Nguy< n thanh Nhung Tr< ng Kh< i Khóa Sinh ra thay ch< huy đoàn công tác. V< đàn anh hi< n lành Nguy< n đ< c Ph< ng hôm đó cũng th< y tôi , nh< ng l< đi. Ng< i ch< p nh< n mang ti< ng Gà h< n là mang ti< ng Àu<. Sau này, g< p l< i Ni< n tr< ng Ph< ng < Tr< i Long Giao, nh< c l< i chuy< n x< a chúng tôi c< i h< hê. Đ< i úy Đào Ng< c T<, Ti< u Đoàn Tr< ng Ti< u Đoàn 2 SVSQ , hôm tr< c ngày L< T< t Nghi< p K3 21 tháng 4 năm 1973, g< p tôi < quán cà phê Tùng, đã cho tôi bi< t là ông cũng bi< t v< chuy< n “ đi phép đ< ng tr< i “ c< a tôi, nh< ng nghĩ r< ng ngày ra tr< ng đã g< n k<, nên l< đi. Nghe hú vía và th< m thía.

Quãng th< i gian ra tr< ng c< a tôi t< 21 tháng 4 năm 1973 cho đ< n 21 tháng 3 năm 1975 là m< t chu< i nh< ng chuy< n đi b< t ch< t t< Sài Gòn lên Đà L< t sáng th< b< y r< i l< i đáp chuy< n xe đò tài 1 t< Đà L< t tr< l< i Sài gòn ngày hôm sau ch< nh< t. Trong túi luôn luôn có m< t x< p S< v< l< nh đóng m< c đ< n v< s< n, ký tên s< n (t< t nhiên là ch< ký gi<). Ch< có ngày đi ngày v< là đ< tr< ng. M< i l< n xe ng< ng t< i Đ< n Quân C< nh Prenn là m< i l< n tìm tôi th< t l< i. Ch< s< anh chàng Quân C< nh tinh m< t nh< n ra đ< n v< là m< t t< nh vùng 3 sao l< i đi công tác < m< t t< nh vùng 2. Cũng may, ch< a l< n nào b< t< trác. Vì hên hay vì Quân c< nh l< m<. Có l< c< hai.

Nh< ng ngày g< n cu< i tháng 3 năm 1975 , tôi có m< t t< i Đà L< t đ< mua c< p lon trung úy m< i tinh t< i c< a hi< u Ch< Chúc r< i t< g< n lên ve áo c< a mình v< i s< ch< ng ki< n c< a T<.. Cũng v< a lúc đ< túc tr< c t< i Nhà xác B< nh Vi< n Ti< u Khu v< i 3 SVSQ K5 m< i qua đ< i vì m< t tai n< n đáng ti< c. Tr< a hôm sau, vào tr< ng đúng gi< c< m tr< a. 3 khóa 4,5, 6 đang đi di< n hành tr< c gi< vào Ph< n xá. V< n c< qu< t ki< m cung. V< n bài hát quen thu< c “ đoàn ng< i t< ng b< ng v< trong s< ng gió . . .”. Tôi đ< ng bên c< nh Sĩ Quan Tr< c Liên Đoàn Đ< i Úy Đào Ng< c T< . Ông b< o b< a nay t< i nó đi đàng hoàng h< n m< i ngày, t< i vì có niên tr< ng < xa v< ch< ng ki< n. Nghe th< t th< m thía. Vào Ph< n Xá th< y m< y trăm đôi m< t chú m< c nhìn vào mình, đ< ng nghiêm chào. Nghe SVSQ tr< c Ph< n Xá đ< c th< c đ< n hôm nay g< m có n< c m< m Phan Thi< t, chu< i La Ba , trà Blao , chúc các SVSQ th< c đ< n, ăn ngon. B< a c< m có th< t heo kho, có cà r< t xào, có < t t< i, đ< c bi< t c< a SVSQ tr< c Ph< n xá móc t< trong túi áo đã chi< n ra. Ngày hôm sau n< a, vào tr< ng tranh lu< n v< i nhóm Lê qu< c Hùng K4 v< đ< tài Đà L< t Tuyên Đ< c s< là vùng trái đ< n cho m< t gi< i pháp chính tr< nh< m ch< m đ< t cu< c chi< n. Trong lúc đó, đ< ng b< Sài Gòn – Đà L< t đã b< c< t. Sau đó, đ< c Đ< i Tá Ch< Huy Tr< ng Nguy< n Qu< c Qu< nh can thi< p cho đi chuy< n máy bay quân s< cu< i cùng r< i phi tr< ng Cam Ly v< Sài Gòn. M< i chân < t chân ráo v< đ< n đ< n v<, nghe đài phát thanh quân đ< i loan tin Đà L< t Tuyên Đ< c đã di t< n chi< n thu< t ngày cu< i cùng c< a tháng 3. V< a đang lo l< ng , thì nh< n tin T. và gia đình đã v< đ< c Sài Gòn b< ng chuy< n bay dân s< cu< i cùng ngày 1 tháng 4 năm 1975. T. k< hai quân tr< ng Đà L< t đang trên đ< ng v< Sài Gòn. Tôi ti< c mình không < l< i Đà L< t đ< ch< ng ki< n nh< ng giây phút l< ch s< < y. Đ< u sao thì cũng cảm < n Th< n Àu< tình. N< u trái tim không b< r< m máu vì trúng tên thì dù cho n< i nh< Đà L< t và Tr< ng X< a có m< nh cách m< y ch< a ch< c tôi đã đóng h< i ch< t cho hãng xe đò Sài gòn – Đà L< t hàng tháng.

V i tôi, 3 khái niệm : Ng i Tình, Tr i ng X a và Đà L t là M t. C ba đã tr n l n vào nhau đ t o thành m t quãng đ i đáng s ng nh t, đáng nh nh t c a tôi. Su t g n 9 năm trong tù, t Nam ra B c, t B c vào Nam, tôi g m nh m k ni m Đà L t t ng ngày, t ng gi , t ng phút, t ng giây đ quên đói, quên rét, quên kh , quên nh c và đ . . . nh em.

*"K ni m cũ, v n còn nguyên v n đó.
(Nguyễn đình Toàn)*

Tôi tr i Đà L t l n cu i cùng m t ngày cu i tháng 3 năm 1989. Đi đ n đâu cũng th y mình đang d m lên b c chân c a chính mình, c a T. và c a b n bè g n 20 năm v tr c. Đi đ n đâu cũng th y r ng r c nh ng k ni m. Ng c đ ng Hàm Nghi, đi ngang qua căn nhà tr c đó 17 năm , T. đã đ đây đ đón tôi nh ng đêm tr n ph . Cũng t căn nhà đó, T. đã khóc gi t n c m t đàn bà l n đ u tiên. V t đ c Võ Tánh, ngang chùa Linh S n, nh h n ma S Xuân Vĩnh L c. M t ngày cu i tháng 3 năm 1973, quan tài c a L c đã đ c quàn à chùa này. Đ n tr c c ng tr ng (cũ), l ng l nhìn vào, th y mình đang đ ng cô đ n gi a Vũ Đình Tr ng, đ u đ i mũ nh a, tay đeo găng tr ng, nách c p g y ch huy , nh ng t hai h c m t đen thui l i ch y xu ng hai hàng l đ nh máu. B c x qua tr ng Bùi th Xuân , th y sân tr ng v ng hoe, không m t bóng áo len xanh, không m t đôi má đ . Và kia là đ ng lên Vi n Đ i h c. Nh T. bu i chi u gi ng đ ng Năng Tĩnh n h n đ u đ i qu n quýt, đ t đó nh hung hung nh .Th đ y. K ni m v n còn nguyên v n đó. Nh m i hôm qua. Nh m i v a lúc này. Tôi h n tay mình. V n còn th m mùi da th t em trinh n . Tôi g i tên b n bè. Nghe đâu đó trong gió có ti ng i i đ p l i. L ng l ng c đ i Thông Thiên H c. Tôi g i tên tôi. Nghe đâu đó có ti ng v ng l i nh n nh nhau hôm t p h p l n cu i cùng à sân Liên Đoàn Sinh Viên tr c khi tan hàng c g ng. N u chúng ta không làm đ c gì t t đ p cho quân tr ng M thì nguy n s không làm đ u gì x u h cho tr ng M . Tôi th y mình đ ng c nh quan tài S Xuân Vĩnh L c tr c c ng chùa Linh S n, nhìn t ng th ng b n đ n th p nhang vái l y. Tôi th y Lâm quang Thi n, L u Xuân Qu i, Hoàng Trai, Ph m anh Tu n, Nguy n văn Sáu, Tr ng quang Lý, Lâm quang M u, Lê văn Phú, Nguy n văn Xuân, Tr n văn Thành, Lê văn Nho, Nguy n h u Th y, Nguy n Tài x p m t hàng đ c ch đ n phiên mình. Đã g n 20 năm không g p, k t ngày chia tay năm y. Nh ng tôi ch ng th y đ a nào già đi c . Khuôn m t chúng nó tr y h t nh v a nh y trong K Y u ra.Th ng nào cũng đ p trai. Riêng Vĩnh L c đ ng nh hàm răng có đ hô m t chút. T i nghi p ông Qu n Tr ng M Cày c a t i tao. Tôi th y chúng nó c i. V n n c i ngày x a. M ki p, trong lúc mình r ng r ng mu n khóc. Mu n b t ch c Vũ tr ng Kh o ch i th . C i cái đ u b... tao đây này. Nh ng l i thôi. Đ chúng nó yên ngh . Ch p làm gì nh ng th ng s m lia b b n bè. Ch p làm gì nh ng th ng s m lia b ng i tình. Ch p làm gì nh ng th ng s m lia b cu c ch i. Hay là chúng mày s m bi t tr c cu c ch i s có cái k t cu c bu n th m nh th này. V y thì, hãy đ t i tao – nh ng th ng còn s ng (hay ch a ch t) – yên ngh . Rest in Peace. Buddies. Bu i chi u hôm y. M t bu i chi u tháng 3 năm 1989. Tôi nh ng i m c b nh m ng du gi a m t Đà L t hoang tàn. Không T.. Không b n bè. Không hi n t i. Không t ng lai. Ch còn dĩ vãng.

Sau chuyßn đi Sài Gòn Đà Lạt tßn cußi cùng ßy, tôi tßnh lòng sß không bao giß quay lßi chßn này mßt tßn nào nßa. Và tôi đã giß lßi . Cho đßn ngày hôm nay. Lßn đó, trßc khi rßi Đà Lạt, tôi đã đß mßt bußi chißu đi bß lang thang khßp hang cùng ngõ hßm Đà Lạt. Mong tìm lßi nhßng khuôn mßt quen bißt cũ còn nßn ná đâu đó. Nhßng tôi không gßp ai. Hay có lß có gßp, nhßng tôi không nhßn ra ai và cũng không ai nhßn ra tôi. Tôi có đi tßi đi lui nhißu lßn ß phß Hoàng Dißu., mong tìm lßi nhßng ngßoi thißu nß năm xßa. Nhßng chßng còn ai. Đã lâu quá rßi còn gì. Tôi mang tâm trßng cßa Tß Thßc quay trß lßi làng cũ thì bißn xanh đã bißn thành rußng dâu, trßng xßa đã bißn thành trßi lính. Còn ngßoi xßa thì đã khußt núi vì mòn mßi đßi chß. Y hßt nhßng gißc mß tôi thßng gßp nhßng ngày còn ß tù.

“Tôi trß mình theo nßi nhß em . . .
(t. Vßn)

Tôi vißt nhßng dòng này mà sßng mũi cay xß. Đßu tôi đã bßc mßt nßa. Có thß, sáng mai, tôi sß không tìm thßy mßt sßi đen nào. Tôi nhß đßn vẫn đâu đó cßa Hoàng Ngßc Tußn. Kß nißm vùi chôn đßoi đáy gißng. Mßi lßn mußn giß ra xem lßi, phßi xßc da chßy máu vì nhßng viên đá nhßn thßi gian bám hai bên thành gißng. ß mßt nghĩa nào đó, tay tôi đang rß máu. Nhßng vßt xßc thßt êm ái và đß chßu. Ôai cái tuyßt vßi cßa thú đau thßng. Hßnh phúc là còn có kß nißm đß đßc đau đßn, đß đßc hân hoan. Là còn có bßn bè đß chia sß, đß nghĩ vß và đß tìm đßn nhau thi thoßng. Là còn có ngßoi tình mßt thßi tßm mßng nay đã bißn bißt phßng nào (đß ßo tßng rßng ngßoi ßy vßn còn nuôi trong tim hình bóng cũ). Chao ôi cußc sßng vßi muôn vàn nhßng hß lßy. Chßng ai có thß cßng ßi đó mà ôm hoài quá khß. Chß còn lßi đßc nhßng đêm trß mình theo nßi nhß. Nhßng đêm nhß rßi khßi gißng, ra ngßi trên bàn vißt, mßt đßm đßm nhìn vào trang gißy trßng trßc mßt mà thßy hißn hißn nhßng hình bóng xßa tßng nhß đã chßt đßi trong tißm thßc. Rßi soi bóng mình trong tißn kißp.

*“ Còn thßy gì, sáng mai đây thôi ta còn bßn bè . . . “*Tôi bißt mình còn có bßn bè. Tôi bißt mình còn có nhßng đàn anh, nhßng đàn em . Chúng tôi có chung nhßng kß nißm . Chúng tôi ß trong cùng mßt quá khß. Ngày Đinh Thißn Chí K4. Mßt đêm nào năm xßa ß nhà Nguyßn đß Tißn Oklahoma, nhìn cßu ôm chai rßu gßt gù kß vß nhßng ngày xßa thân ái ßy, tôi nhß mình có nói vßi nhau rßng phßi có ai đó cßm bút ghi lßi nhßng kß nißm . Kßo mai này . . . trí nhß tiêu hao. Hình nhß bài vißt này đã làm phßn nào công vißc đó. Đßu cho nhßng ngßoi đßc nhßc tên phßn lßn là K3. Nhßng có hß gì đâu phßi không Chí ? Đà Lạt vßn là cßa mßi ngßoi đß nhß. Trßng xßa vßn là cßa mßi ngßoi đß thßng. Tháng Tß Đßnh Mßnh vßn là cßa mßi ngßoi đß ußt ßc. Nhßng ngßoi tình vßn là cßa riêng tßng ngßoi đß bụi núi.

“Tß đßi, tß em ...
(vô danh)

Có nháng ngái tình nay là nháng ngái bán đái. Có nháng ngái tình mãi mãi ở trong quá khứ. Mánh nác nái trôi cuán theo nháng mánh đái. Anh hùng và thác ná. Tôi cháp tay ngáng mánh nháng ngái-tình-ngái-bán-đái trái bao năm tháng bá đầu , ván tháy chung bên cánh ngái xáa mát thái Worsted, Jasper. Tôi nghiêng mình chia sánh nháng éo le cáa đánh mánh đã đáy đáa nháng ngái tình hôm qua nay chá còn là kániám. Tôi cúi đáu khâm phác lòng đánh cáa nháng ngái bán đái hôm nay, tuy không phái là nháng ngái tình cáa hôm qua, nháng đã đán vái chúng tôi trong khoáng đái gian nan nhát, khi chúng tôi “ đã mát tát cá, chá còn có nhau “. Không mát máy may mác cám. Chia sánh táng giát đáng, táng giát ngát, táng giát vui, táng giát sáu. Khi tôi viát nháng dòng này, ngái má tuyát vái cáa các con tôi đang giá vá say ngá. Đá cho tôi đánh cánh mình trong cuác hành trình tìm vá quá khứ. Ôi đáp biát bao náu cuác đái này ai cũng biát bao dung, ai cũng biát đánh ngá. Xin Tánh đái. Xin Tánh nánhau. Xin tánh em. Nhá em, tôi biát mình đã lên bá.

Hán 30 năm vá trác, tôi yêu vô cùng mát đánh thá và còn nhánh tái bây giờ , nháng không nhánh tên tác giá (Nguyán Đình Toàn hay Nguyán Xuân Hoàng). Tôi chép lái ở đây, gái đánh tát cánh nháng bán bè, nháng đàn anh, nháng đàn em, nhánh mát lái tám biát. Gái đánh tát cánh nháng ngái-tình-ngái-bán-đái tháy chung, nhánh mát lái xáng táng. Gái đánh tát cánh nháng ngái tình hôm qua, nhánh mát lái xin tha thá cho nhau. Gái đánh tát cánh nháng ngái bán đái cáa hôm nay, nhánh mát lái tri ân. Gái đánh tát cánh nháng ngái quen và không quen ở thành phánh y năm xáa, nái có mát ngôi tráng tên là Đái Hác Chián Tranh Chính Trá, nhánh mát lái chào thân ái. Tôi cũng không quên gái đánh nháng anh em bán bè đã nám xuáng nái quê nhà và quê ngái, nhánh mát lái đáa tánh.

*Nào còn gì đâu, cánh mánh y tay tôi
Nào còn gì đâu, cánh mánh y hán tôi*

*Này đây nháng lái yêu tháng thánh nhát
Chia nhau mánh ngái làm ván sinh nhai.*